

и пепель фанариотскія гръцизмъ, — тая бивша ненаситна ламя за злочеста Бжлгарія; — ніе ще разкажимъ въ приличното му мѣсто на пространно за тая духовна борба. —

ГЛАВА ХХІ.

За възстаніето противъ турското владичество повдигнато въ Търново въ 1862 година.

Слѣдъ дядо Николовото проектирано възстаніе, което се потуши преди да се повдигни, изминахъ се почти 6 години, безъ да се подигни нѣйдѣ въ Бжлгарія нѣкое възстаніе противъ Турската власть. Въ 1862 година обаче, устрои се и — се повдигна едно доволно серіозно възстаніе, пакъ тукъ въ Търново; жялното е само това, че онія лица, които бѣхъ се поставили на чело на това възстаніе, ушь като водители, okazaхъ се сжвѣмъ негодни за такава една работка. —

За по ясно впрочемъ уразумѣніе на тогавашнитѣ исторически сжбытія, ніе трѣба по-напрѣдъ да изложимъ двигателнитѣ причини, спорялъ които се устрои, приготви и полигна това възстаніе. — По него време се намираше въ Бѣлградъ Раковски, и вижда се по всичко, че по внушеніето на тогавашнія Сърбски пржвъ Министръ Гарашанина, той бѣше сжвзелъ идеята: „да сжстави и да образува бжлгарски Легіонъ отъ доброволци патриоти Бжлгари.“ За да си постигни же по лесно цѣльтя, той е ходилъ въ Влашко, особенно же въ Браила, за да сжбира волници и волни помощи за сжставянъето и поддржанъето на Бжлгарскія Легіонъ, „който ушь щѣлъ да се присѣдини съ рѣдовнатя сърбскя войскя, която се готвяла ушь да премини въ Бжлгарія, и — съ нейното сждѣйствіе, да се освободи бжлгарскія народъ отъ турското владичество.“ — По всѣка вѣроятность, такава трѣба да е было внушеніето, или даже *официалното уврєніе*, което сърбскія Министръ Гарашанинъ е давалъ и съобщавалъ на Раковски. Тукъ впрочемъ се ражда